

hvorledes Dyrighedspersonen har bedømt det; denne Forskiel maa iagttages, og det er meget betryggende for Borgerne, at Domstolene i et saadant Tilfælde maae gaae ind paa Realiteten af Sagen. Dette vil ogsaa see efter denne Lov, naar Underændringsforslaget bliver vedtaget, men hvis det ikke vedtages, vil Loven maaskee blive opfattet eet Sted saaledes, et andet Sted anderledes, og det er en Ulempe. Maaskee Retten i saadanne Tilfælde paa eet Sted vil tage sig af den virkelige Strid mellem Dyrighed og Beboerne, medens den paa et andet Sted vil skyde den fra sig, men hvis Underændringsforslaget vedtages, kan den ikke skyde slige Tilfælde fra sig, og der opnaaes da netop det, som alle de ærede Talere have sagt, allerede kan opnaaes ved Loven, hvilket dog nu er uvisst. Jeg skal imidlertid ikke gaae videre ind herpaa, da jeg troer, at det, det kommer an paa, er tilstrækkeligt udhævet af den foregaaende ærede Taler, og naar det ikke er opfattet efter hvad han har sagt, vil det heller ikke blive opfattet ved hvad jeg siger. Der er derimod en formel Bemærkning, som jeg skal tillade mig at gøre, idet jeg nemlig ikke troer det er heldigt, at Udvalget er fremkommet med sit Forslag i Form af en ganske ny Lov. Jeg troer overhovedet ikke, det er heldigt, at et Udvalg, der behandler et Lovforslag, til 2den Behandling af en Sag fremkommer med Noget, der blot seer ud som en ganske ny Lov. Udvalget kan naturligvis ikke gjøre Andet, end hvad hvert Medlem i Salen kan gøre; ja, man kan sige, at det handler paa hele Thingets Begne, og at det altsaa kan gjøre Mere, men det er urigtigt; thi hvad Thinget kan vedtage, kan et enkelt Medlem foreslaae.

Men hvad vilde blive Tilfældet, hvis endeeft Medlemmer, blot 6 à 7, ved 2den Behandling hver fremkom med et nyt Lovforslag? Det skulde tjene som Ændringsforslag til det oprindelige. Hvad vilde være Tilfældet, naar f. Ex. det ærede Finantsudvalg fremkom med en heel ny Finantslov, og det maatte det jo kunne gjøre, naar den brugte Fremgangsmaade skulde være rigtig. Jeg har ikke villet gaae ind paa de theoretiske Betragtninger, der kunne fremsættes mod saaledes at fremkomme med et heelt nyt Lovforslag istedetfor at stille Ændringsforslag til det alt foreliggende. Thi ad denne sidste Vej kunde jo ligesaagodt Udvalgets Hensigt være bleven naaet, skøndt Fremgangsmaaden maaskee blev noget vanskeliggere, men den har dog ganske i Almindelighed sine Fordele ved Behandlingen af Sagen — jeg har blot villet fremhæve den praktiske Side af Tilfældet. I Forretningsordenens § 14 staar der, at Lovforslag kunne henvises til Afdelingerne, og jeg vil nu sætte, at man såldt paa — det er ikke blevet Stik og Brug, men det kunde jo see — at sende et Lovforslag til Afdelingerne, og at hver Afdeling fremkom med Forslag til en ny Lov (Ploug: Det kan ikke see!). Hvorfor ikke? Det Samme, som Udvalget kan gjøre, kan ethvert Medlem gjøre, der kan fremkomme 99 nye Lovforslag ved 2den Behandling, og det vilde dog være en Urimelighed; man kan derfor indsee, at der er noget aldeles Brangt ved denne Fremgangsmaade (Rei). Jo, der ligger virkelig noget meget Anarchisk i den brugte Fremgangsmaade, som i vigtige Tilfælde let kunde lede til megen Ulempe, da den altid kan bruges til Ovrerumpling.